

mandsembederne, men i Finansudvalget har man overfor et Andragende fra Aarhus og Skanderborg Amt, som kommer til Behandling senere i Dag, stillet sig saa velvilligt overfor Tanken om en Deling af dette Amt, at jeg, naar Andragendet henvises til Ministeriets Overvejelse, vil og maa betragte dette som en Opfordring til at forberede til Fremsættelse her i Tinget senest i næste Rigsdagssamling et Lovforslag om en Deling af dette Amtmandsembede. Tillige er mange af vore Amtmænd for Øjeblikket meget nær ved den Alder, hvor den nye Lov om Statens Tjenestemænd sætter et Punktum for deres Ger-ning.

Jeg har ikke ment, det vilde være forsvarligt at gaa denne Tid i Møde uden at have aabnet Mulighed for Adgang for Administrationen til at gaa udenfor de juridiske Kandidaters Kreds ved Besættelsen af disse store og vigtige administrative Embeder, og de Partier, som nu eventuelt maatte have Magt til at modsætte sig, at denne Adgang aabnes for Administrationen, vil saa komme til at bære Ansvar, dersom der kommer en Tid, hvor man i høj Grad vil savne, at man ikke rettidig har taget den Beslutning, som man tog for 30 Aar siden i Norge, og som jeg tør sige, ingen i Norge nu kunde tænke sig at gaa bort fra.

Jeg har dvælet saa længe ved den parallelle Udvikling i Norge og skal blot til sidst i Forbigaaende anføre, at i Sverige er Forholdet ganske det samme: Landshøvdingen, Kongens Befalingshavende, som han endnu hedder — samme Benævnelse, som fandtes her i gammel Tid —, kan vælges i Juristernes Kreds eller blandt dem, der har den særlige Hofrättsexamen, og han kan ogsaa vælges blandt fremtrædende Mænd udenfor disse; man har i Sverige siddende som Landshøvdinge Mænd tagne fra Landbruget, fra Handelen, fra Bankverdenen, fra Ingeniørerne, Mænd, som jeg tror er Vidnesbyrd om, at man i Sverige forstaaer at vurdere anden Indsigt end den rent juridiske, naar der er Tale om dette store administrative Embede.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg tillade mig at anbefale dette høje Ting ikke at følge det juridiske Fakultet, men sin egen Menneskeforstand og at gennemføre dette Lovforslag.

Klaus Berntsen: Den Rettesnor, som Venstre og jeg som Venstres Ordfører har haft, er netop at følge den almindelige Menneskeforstand; vi har ikke ladet

os lede af de juridiske Embedsmænd. Det er fuldstændig forkert, naar den højtærede Minister gør gældende, at det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller) har overtalt os Venstremænd til at indtage det Standpunkt, vi indtager. Jeg gør Ministeren opmærksom paa, at jeg var første Taler ved denne Sags første Behandling, og jeg vidste ikke, hvorledes det konservative Parti vilde stille sig, jeg havde ikke hørt det ærede 6te Medlem for Københavns Amt og havde ikke set den Erklæring, som det juridiske Fakultet enstemmigt har afgivet. Vi har ikke ladet os lede af det konservative Parti eller af det juridiske Fakultet, vi har ladet os lede af den ganske jævne Betragtning, at Forholdenes Udvikling her i Landet ikke begrunder nogen Trang til at gøre Forandring paa dette Omraade, i hvert Fald ikke for Øjeblikket. Vore Amtmænd forstaaer jo paa en udmærket Maade at komme i Kontakt med deres Amsraad og med den Befolkning, der tyer til dem, og hvad angaar de øvrige Hverv, som de har udenfor deres Amtmandsstilling, at være Mellemed mellem Regeringen, Centraladministrationen og Befolkningen, har jeg heller ikke hørt nogen Klage over de nuværende Amtmænd; de udfylder sikkert deres Plads paa fyldestgørende Maade. Derfor finder jeg ingen Anledning til at gaa med til den Forandring, der her er Tale om.

Hvad angaar Forholdet i Sønderjylland, antydede den højtærede Minister, at det, hvis dette Lovforslag forkastedes, vilde være nødvendigt at gaa til Rigsdagen om en særlig Lov til Forberedelse af Overgangen fra de nuværende Forhold i Sønderjylland til Forholdene her. Selv om dette Lovforslag forkastes, berører det ikke vor Stilling til en eventuel midlertidig Ordning af de sønderjyske Forhold, fordi Forholdene der er forskellige fra Forholdene i Danmark. Der skal man have Mænd, der har Kendskab til tyske Forhold og tysk Lovgivning og til de lokale Forhold, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister vor Bistand til, at den midlertidige Ordning, der skal træffes med Hensyn til Sønderjylland, træffes paa den Maade, som er aftalt i det sønderjyske Udvalg. Men vi har ikke tænkt, at den midlertidige Ordning i Sønderjylland skulde præjudicere Ordningen i Danmark.

Den højtærede Minister hentydede til, hvorledes Venstre i Norge stillede sig i 1893. Jeg ved ikke, hvorledes Forholdene med Hensyn til Amtmændene